63ste Jaargang No. 5039

DAGBLAD

Maandag 17 Februari 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Conscientiesteeg 27.

Uitgeverij ... Admin... steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba ... Postbus 14 Oranjestad: tel. 38.

President Ramadier over de buitenlandse politiek van Frankrijk

Franco naar Ierland?

Amerika wil eilanden in Pacific.

PERSCONFERENTIE VAN RAMADIER.

Premier Ramadier zeide heden tijdens een persconferentie, dat de Franse politiek erop gericht is om tussen Oost en West te bemiddelen. Deze politiek is niet veranderd. En, zeide hij „Wij zullen ook nooit van deze politiek afwijken".

Hij dreef de spot met de berichten die in de pers gestaan hadden, als zoude Frankrijk zich geheel op Rusland gaan instellen en een politiek gaan voeren tegen Amerika en Engeland. Hij gaf deze verklaring mede in verband met de vredesconferentie welke op 10 Maart a.s. te Moskou zal worden gehouden. Wij stellen de vriendschap met Amerika en Engeland evenzeer op prijs als onze vriendschap met Rusland. Frankrijk zal naar Moskou gaan met het doel: de uiteenlopende opinies inzake de vrede met Duitsland te synthetiseren.

Toen hem gevraagd werd of men de neutrale politiek zou blijven volgen aangevangen door De Gaulle later doorgezet door Bidault, antwoordde hij: „Men moet er rekening mee houden dat Frankrijk in Europa ligt. Wij kunnen geen andere politiek voeren. Wij zitten tussen Amerika en Rusland.

Als wij ergens in Afrika woonden of in Zuid-Amerika, dan... Ramadier beëindigde deze zin niet, maar vervolgde: „Let op België, Holland, Zweden, Zwitserland. Wij zijn nu eenmaal allemaal landen tussen andere grote land in. Het is onmogelijk dat de Franse diplomatie in Moskou samen met de Russen zou optrekken, wat niet wil zeggen dat de meningen van deze twee landen niet zouden kunnen overeenkomen. Bovendien weten wij niet, hoe morgen de politiek van Rusland zal zijn. Toen hem gevraagd werd, of Franse politiek meer beheerst wordt door de geografische ligging van Frankrijk dan wel door zijn trefbaarheid als land geschikt voor een invasie, of meer gebaseerd is op de economische crisis door de huidige financiële nood, — waarvoor men hulp krijgt van Angelsaksische landen, — antwoordde hij: „De geografische factor is de hoofdfactor. Maar daarom is Frankrijk niet veroordeeld om een verbond te sluiten met Rusland, „terwijl de economische crises door hem beschouwd worden als bijkomstige factoren". Toen hem gevraagd werd of het grote aantal partijen in zijn cabinet de buitenlandse politieke niet erg ingewikkeld maakte antwoordde hij: „Juist het tegenovergestelde. Het maakt juist moeilijk om een ander soort van politiek in te voeren, dan de uitgestippelde".

Hij gaf zelfs te verstaan dat zo hij persoonlijk een bepaalde politiek zou voorstaan, hem de uitvoering daarvan niet mogelijk zou zijn (Parijs, (AP) 15.2).

LEON BLUM

De afgetreden Minister-President (Laatste foto).

FRANCO NAAR IERLAND????

José Giral, de afgetreden eerste Minister van de Spaanse regering, die momenteel in ballingschap zit, heeft aan de Spaanse bladen medegedeeld, dat Franco een kasteel in Ierland gekocht zou hebben. Giral beweerde, dat algemeen verwacht mag worden, dat Franco, indien hij verdreven wordt, naar Ierland zal uitwijken (Aneta).

JAPANSE EILANDEN.

Men meldt uit Lake Success, dat het in de bedoeling ligt van de Verenigde Staten om de vroegere Japanse eilanden, die Japan als mandaat waren toegekend, militair dusdanig in te richten, dat zij een beveiliging zijn voor de V.S.

Men is bang, dat het plan van Amerika inzake de Japanse eilanden onmiddellijk oppositie zal vinden zowel bij Rusland als bij Australië. Amerika beschouwt echter deze eilanden als een essentieel punt in de verdediging van de Verenigde Staten en kan deze eilanden niet opgeven (Lake Success, 17.2).

PALESTINA.

Twee gemaskerde mannen gewapend met machinegeweren, ontvoerden gisteravond, meldt men uit Jeruzalem, een groep Joodse kinderen. Het gebeurde in verband met de houding der jeugdbewegingen in Palestina, waarvan sommigen vóór en anderen tegen de terreur zijn (Jeruzalem, 15.2).

TRIESTE.

De door de Verenigde Naties ingestelde Commissie ter bestudering van de Economische situatie in de nieuwe vrijstad Triëste, arriveerde heden te Rome tot het houden van conferenties met de Italiaanse autoriteiten (Rome, (AP) 15.2).

ADMIRAAL BIRD.

Bij haar tochten over het Zuidpoolgebied ontdekte de expeditie van Admiraal Bird een tot nu toe onbekend roodachtig gebergte. Men brengt heel het Zuidpoolgebied in kaart. De geologen, onder de expeditie, meenden uit de kleur van dit vijftienduizend voet hoge gebergte te moeten opmaken, dat het een vulcanisch gebergte is" (Little America, (AP) 15.2).

STAKING.

De staking in Pennsylvanië, waarbij mijnwerkers achthonderd voet onder de grond tot een zogenaamde „sit-dwon" staking overgingen, is na zestig uur geëindigd (Pennsylvanië, (AP) 15.2)

DE ZAAK-MATTEOTTI.

Wegens ziekte van een der rechters is het proces tegen de acht fascisten, inzake de moord op Mateottie tot Donderdag uitgesteld (Rome, (AP) 15.2).

KONINKLIJKE FAMILIE ZUID-AFRIKA.

Hedenmorgen om 7 uur hebben duizenden en nog eens duizenden de Koninklijke Familie in Kaapstad welkom geheten. Aan boord waren ongeveer twee duizend passagiers. Bij de plechtige intocht stond de bemanning aangetreden op het dek. Twaalfhonderd schoolmeisjes in het wit gekleed boden haar welkomsgroet aan. Het schip werd begeleid door zes vliegtuigen en drie torpedojagers. Generaal Smuts en Mevrouw Van Zijl waren voor ontvangst aanwezig (Kaapstad, 17.2).

het nieuws van vandaag

President Ramadier, de opvolger van Leon Blum, heeft het aangedurfd om een persconferentie te houden. Men heeft hem met vragen bekogeld, en hij heeft geantwoord ook. Eenmaal liep de zin niet goed en zat hij vast, toen hij zeide, dat, als Frankrijk niet in Europa, doch in Afrika lag of in Amerika, dan...... Ja, wat dan? Hij wilde de zin niet afmaken. Dan was het alles heel anders of dan was Frankrijk toch Frankrijk niet. U kunt zelf proberen die zin aan te vullen en schrijft dan maar een brief of het zo in zijn bedoeling lag. Er volgt wel heel erg duidelijk uit heel deze persconferentie, dat men in Frankrijk gebonden is, gebonden door de ellendige na-oorlogse situatie en heel duidelijk liet de President van het Ministerie ook merken, dat de coalitie politiek nu eenmaal een noodzakelijk kwaad is. Men zou graag anders willen. De ellende van de oorlog drukt nog op Frankrijk, doch men durft te spreken, men is niet bang. Hij zegt vriend te zijn van Rusland en Engeland, zowel als van Amerika, doch hij praat vrij uit. En zegt bv. zo maar, dat er op de Russische politiek geen peil te trekken is.

In Amerika verneemt men, dat Truman op reis gaat naar Mexico; het wordt alles met veel reclame vijf keer bekend gemaakt; men ontving den President van Uruguay, Berreta, de vorige week met veel feesten. Het is duidelijk, dat Amerika zeker de politiek van de Panamerikaanse gedachte wil doorvoeren!

Als sensatie bericht hebben wij vandaag, dat Franco een kasteel zou gaan kopen in Ierland. Het is wel niet aan te nemen, dat hij zo maar als de Keizer van Duitsland zijn verder leven met houthakken wil gaan slijten, daarvoor waren zijn redevoeringen toch wel wat té agressief en waren de trouw-verklaringen „tot de dood" té geweldig:

In Nederland wacht men, hier op Curaçao wacht men, doch Aneta sprak toch weer en vertelde nu weer, dat de Blijde Gebeurtenis spoedig te verwachten is. In Nederland werd in de onverkwikkelijke zaak van den oud-Minister De Geer den man wiens optreden het moreel-prestige van Nederland schokte, Minister Van Kleffens gehoord.

Hoover reist weer door Europa en sprak 35 minuten met Zijne Heiligheid den Paus. De man zal horen van de wereldellende.

In de Russische krant komt weer eens een beschuldiging voor tegen de Noordamerikanen doch ze willen daar nu een eind aan maken en beginnen nu met Russische uitzendingen naar Rusland.

Men wil geluid door het gordijn heen krijgen, ook al noemde Churchill dat gordijn van ijzer; er gaat toch wel geluid doorheen en nu zal men in Rusland de radio van Washington kunnen horen en dag in dag uit zal deze radio-oorlog de gemoederen, hopen we, niet verhitten, doch kalm houden, opdat de invloed op Rusland de wereld anders zal maken.

Amerika wil de eilanden hebben, die de Japanners daar in de Stille Oceaan als mandaatgebied gekregen hadden, die onnozel kleine eilanden hebben strategisch zeer veel waarde. Men vecht er over in Lake Success.

MOEDER VERONICA VAN SCHIJNDEL GEDECOREERD

Moeder Veronica, Hoofd van het St. Lidwina Instituut te Schijndel ontving van de Noordamerikaanse regering de z.g. „Vrijheidsmedaille" voor haar moedig optreden in de maand September 1944 toen zij niet minder dan vier en twintig Noordamerikaanse vliegers in de kelders van het gesticht wist te verbergen niettegenstaande het feit dat de Duitse Generale Staf in het gesticht woonde (Aneta, 15.2).

RADIO-UITZENDINGEN VOOR RUSLAND.

Het Ministerie in Washington zond voor de eerste maal speciale uitzendingen uit voor Rusland. Men hoopt op die manier het „ijzeren gordijn" te doorbreken. Na maandenlange voorbereidingen hebben de uitzendingen nu voor het eerst in de Russische taal plaats. Het is een uitzending van een uur, waarbij men vijf minuten lang het lopende nieuws geeft (Washington, 17.2).

ULTIMATUM.

De Vietnam Radio zond Zondag een ultimatum uit, dat behelsde, dat men voor algehele onafhankelijkheid zou doorvechten, indien er voor 6 Maart geen overeenkomst wordt bereikt. Men meldt uit Saigon, dat de berichten over de militaire actie den censor moeten passeren (Saigon, (AP) 17.2).

VENETIË.

Hedenmorgen om negen uur is Generaal Kesselring opnieuw voor de Krijgsraad verschenen. De vorige week Maandag werd zijn vrijspraak bepleit in twee zaken betreffende het doden van Italiaanse burgers (Venetië, (AP) 17.2).

DE REIS VAN HOOVER.

Op Zondag ontmoette Hoover den bevelhebber van de Noordamerikaanse bezettingstroepen in bezet Duitsland, Generaal Clay (Berlijn, (AP) 17.2).

HOOVER BIJ DE PAUS.

Hoover die in opdracht van President Truman andermaal een reis heeft gemaakt door Europa om de voedselsituatie te bestuderen, had een onderhoud met Z.H. den Paus welk vijf en dertig minuten duurde (Rome, (AP) 15.2).

VLIEGTUIG OP GEKKENHUIS.

Een vliegtuig viel te Glasgow op de eetzaal van een gekkenhuis, juist nadat de honderd patiënten klaar waren met eten, en de eetzaal hadden verlaten. Slechts één patiënt werd gewond (Glasgow, (AP) 17.2).

Attlee bekijkt de cadeaux, die hij ontvangen heeft ter gelegenheid van zijn zilveren bruiloftsfeest.

Curaçao in de Nederlandse Pers.

Het was met iets meer moed, dat we deze keer de enveloppen openmaakten, waarin ons de krantenknipsels uit de Nederlandse kranten worden toegezonden, die over Curaçao handelen. We hadden hoop, dat men nu wat over Curaçao zou geschreven hebben, in verband met de Parlementaire Commissie.

Het resultaat was weer bedroevend.

Het ging nog wat over dat zonderlinge cabinet, over de afkondiging van de grondwet en een of andere schrijver noemde Curaçao in verband met de quaestie in de Oost. Trouw nam men ook de opmerking op van de „Amigoe", waarin wij opkwamen tegen een cabinet als niet geschraagd door wettelijke basis.

Hoe weinig toch die belangstelling.

Wij weten, dat „Elsevier", dat veel papier heeft (alle kranten schijnen er jaloers op te zijn) zelfs een tekening publiceerde van de poes uit Botica Central! We kennen de belangstelling van de „Volkskrant", die zover ging, dat men ging uitleggen, waarom we schreven over lantaarnpalen, die niet branden. We deden dit, meenden de heren, daar de Gouverneur niet thuis was, of wel thuis was, het verband ontging ons. We kennen de „kleinkunst" van Elias, en zo ook is hij dezelfde in zijn artikeltjes over Curaçao.

De kranten in Nederland schijnen met Curaçao geen raad te weten, zien ze de politieke kranten, dan treft hun het onfatsoen („De Nieuwe Tijd" zakt ook reeds) en leggen ze de boel [illegible] wel, dat grotere kranten een gebrek aan kennis over Curaçao vertonen. Hoe belachelijk werd het interview met Mgr. Verriet versagen. Hoe toonden de artikelen over het bezoek van Gouverneur Kasteel een gebrek aan kennis van de achtergrond.

Soms zien we wel eens boutades over de vrijheid, die geschonken moet worden en men noemt dan ook Curaçao, zoals die professor in de moraaltheologie, die sprak over de quaestie als zodanig en die ineens zonder kennis van de feiten overging tot de quaestie „hic et nunc" Curaçao. Hoe gevaarlijk zo stelling te nemen. De Parlementaire Commissie komt nu terug, misschien dat er nu belangstelling komt. We begrijpen het; men heeft zelf brandende problemen; men weet niet hoe en uit te komen, doch wat hier is opgebouwd dat men het voltooie, dat men het zie als iets wat de hulp van Nederland is opgebouwd, dat men moet beschermen.

De Parlementaire Commissie zal spreken. Men weet tegen de Parlementaire Commissie kwam even een klacht, als dat men zich te veel omringde van de Statenleden. Sommigen der heren waren als vrijende jongemannen niet van haar weg te slaan, doch men heeft veel opgenomen, en nu zal wel veel meer kennis doorbreken, ook tot in de pers in Nederland. De Kamer oordeelde met kennis van zaken in 1935, zo ook natuurlijk in 1947.

GIRAL.

De oud-president van de Spaanse regering is met zoon Antonio te New York aangekomen. Hij zal doorreizen naar Mexico en hoopt in de maand Mei naar Parijs terug te keren voor verdere contact met de Spaanse regering. Volgens zijn mening heeft de huidige regering geen kans van slagen. Men moet een bredere politieke basis opzetten (New York, (AP) 17.2).

DE DAG KOMT NADER.

Te Soestdijk wijst alles erop, dat de Blijde Gebeurtenis bij de Koninklijke Familie nabij is. Aldus meldt Aneta ons hedenmorgen 8 uur.

† Frater PETRUS INNOCENTIUS VERRIET,
van de Orde der Predikheeren,
door de genade van God en de gunst van den Apostolischen Stoel,
TITULAIR BISSCHOP van ELEUTHERNA
en APOSTOLISCH VICARIS van CURAÇAO,
Assistent Bisschop bij den Pauselijken Troon,
aan de Geestelijkheid en de Geloovigen van zijn Vicariaat,
ZALIGHEID IN DEN HEER.

Dierbare Broeders en Zusters in Christus,

Ik had gehoopt voor het einde van het jaar wederom in Uw midden te zijn en bij het scheiden van het Oude en het begin van het Nieuwe jaar U mijn Bisschoppelijken zegen te kunnen geven. Doch de mensch wikt en God beschikt. Zeer veel heb ik aan U gedacht; zeer veel voor U gebeden, zeer bijzonder de mooie dagen van Kerstmis en Nieuwjaar, waarop wij God zoo dicht bij ons voelen, zoo heel innig gevoelen, dat wij Gods hulp altijd en overal noodig hebben, en dat wij zonder de hulp van den Goeden God eigenlijk tot niets in staat zijn. Niemand Uwer zal toch het nieuwe jaar zijn ingegaan, zonder den zegen van God te hebben afgesmeekt.

Mijn dierbare Broeders en Zusters in Christus, wat ik U heb willen zeggen bij mijn aankomst in Uw midden, dat zeg ik thans, bij het begin van den heiligen Vastentijd voor geheel de Christenheid, en ook voor ons dierbaar Curaçao, steeds een tijd van heel bijzondere hemelsche zegeningen.

In de laatste dagen van November heb ik Rome bezocht. Daar heb ik neergeknield op de graven van de Apostelvorsten Petrus en Paulus, en voor U allen gebeden. Heel bijzonder heb ik voor U allen gevraagd, voor U, onze katholieke mannen en vrouwen, jongelingen en meisjes, en ook voor onze lieve kinderen, dat gij steeds meer en inniger de waarde van Uw geloof zult mogen kennen en beseffen. Ik heb voor U gevraagd, dat St. Petrus en Paulus U mogen meedeelen van den geloofsmoed en de sterkte van geloof, die geheel hun leven kenmerkten en waardoor zij boven allen groot en machtig zijn. Deze geloofskracht hebben wij noodig, in dezen tijd vooral, nu wellicht meer dan ooit de krachten der hel werkzaam zijn, om het geloof te ondermijnen, het geloof aan de harten der menschen te ontrukken, heel bijzonder aan het hart van onze jeugd. Ook op ons dierbaar Curaçao.

Wilt gij de waarde van uw geloof leeren kennen, beluistert dan de woorden van het Evangelie. Telkens weer opnieuw wijst de Goddelijke Zaligmaker op de waarde en de kracht van het geloof. Als er zieken bij Hem worden gebracht, die smeekten om genezing van hun krankheid, dan sprak Jezus telkens weer deze woorden: „Uw geloof heeft U gezond gemaakt." Kwamen er zondaars en zondaressen tot Hem en vielen zij in diepen ootmoed aan Zijn voeten neer, smeekend om een woord van barmhartigheid en liefde, dan sprak Jezus' mond deze zoo troostvolle woorden: „Uw geloof heeft u gered, uw zonden zijn u vergeven, gaat in vrede en zondigt niet meer."

Wilt gij de waarde van het geloof leeren kennen, slaat een blik in de wereld om u heen. Alleen het geloof geeft den mensch de kracht om staande te blijven, om hoofd en hart fier omhoog te houden te midden van de stormen van het leven.

Wilt gij de waarde van het geloof leeren kennen, slaat een blik in uw eigen leven. Alleen door de kracht van het geloof kan het kind de onschuld van het Doopsel bewaren en opgroeien tot een jongeman, een meisje, rein van gedachten, rein van woorden, rein van zeden; een jongeman, een meisje, welks geheele houding, de wijze van spreeken, van optreden, van doen, van kleeden en zich vermaken, de reinheid des harten uitstraalt. Alleen door de kracht van het geloof kunnen de moderne jongeman en meisje zich op een waardige wijze voorbereiden tot een waarlijk gelukkig huwelijk, want door God gezegend, alleen door de kracht van het geloof weet de zwakke, zondige mensch, zooals wij allen zijn, zich boven zijn zwakheid te verheffen en sterk te staan te midden van de velerlei bekoringen, of nà zijn val, hoe diep en betreurenswaardig ook, weer op te staan met nieuwe kracht en een nieuw leven te beginnen. Alleen door de kracht van het geloof kunnen ouders hun zoo zware en verantwoordelijke verplichtingen volbrengen, zoowel tegenover elkander als tegenover de kinderen, die God aan hun zorgen heeft toevertrouwd. Alleen in de kracht van hun geloof kunnen onze katholieke mannen en vrouwen, jongelingen en meisjes, hun plichten vervullen tegenover elkander, tegenover Kerk en Maatschappij.

Voor dat geloof hebben Sint Petrus en Sint Paulus, en ontelbare velen na hen, hun leven gegeven. Zij deden het met vreugde. Zij wisten dat wij voor een hoogen prijs zijn vrijgekocht, wat het onzen dierbaren Zaligmaker gekost heeft, om ons dat geloof te geven. Voor dat geloof strijden en lijden nog ontelbare velen, tot op den huidigen dag. En met het oog op de gevaren, die ons in dezen tijd bedreigen, zijn er katholieke ouders, die telkens weer aan haar kinderen voorhouden, dat zij ze opvoeden voor het martelaarschap; zij het dan geen martelaarschap van bloed, dan toch van strijd en offer, die steeds meer van onze katholieken gevraagd worden. En op den Zondag, dat wij in Rome aankwamen, hebben wij het geluk mogen beleven, het mee te maken dat in tegenwoordigheid van tien- en tienduizenden geloovigen, stralend van liefde en geestdrift voor Christus en Zijn Stedehouder op aarde, de H. Vader de Paus zijn hulde kwam brengen aan de Chineesche martelaren, die enkele tientallen van jaren geleden hun bloed gegeven hadden voor hun geloof en die op dien dag de eer der altaren waren waardig gekeurd.

Beminde Broeders en Zusters in Christus, dat gij de waarde van Uw geloof steeds meer beseffen moogt, daarvoor hebben wij gebeden, toen wij op de graven der Apostelen Sint Petrus en Sint Paulus lagen neergeknield.

Want hoe meer en inniger gij de waarde van uw geloof zult kennen, des te krachtiger zult gij uw geloof beleven. En des te gelukkiger zult gij zijn. Daarvoor hebben wij ook gebeden, toen wij de H. Mis opdroegen op het graf van Paus Pius X, den Zaligen Paus, aan wien de wereld en heel de Christenheid zooveel te danken heeft, omdat Hij haar heeft teruggebracht tot het H. Sacrament des Altaars, de levende bron van geloof en van de geloofssterkte, die het Christelijke leven in dezen tijd van ons vraagt.

En enkel dagen later hadden wij het geluk door den Heiligen Vader in particuliere audiëntie te worden ontvangen. Zijn Vaderlijke omhelzing en zegen te ontvangen voor U en voor allen, die ons dierbaar zijn, voor onze Priesters, Religieuzen, onderwijzers, voor ouders en kinderen, en heel bijzonder voor onze dierbare zieken, en voor onze jeugd. Aan U allen gaf de H. Vader Zijn Pauselijken zegen, tezamen met een vollen aflaat, aan allen, die na de H.H. Sacramenten te hebben ontvangen, zouden bidden in den geest van den H. Vader, voor de vrede en de vrijheid van onze Moeder de H. Kerk. En toen wij heengingen, en de H. Vader ons wederom Zijn zegen en Zijn omhelzing gaf, toen gevoelden wij dat de H. Vader, de Stedehouder van Christus in ons U allen omhelsde en zegende, en daarmee een bewijs gaf van Zijn Vaderlijke liefde.

Wat is het heerlijk, ons allen, door het H. Doopsel, kinderen van God te weten, kinderen van onze Moeder de H. Kerk, kinderen van onzen Heiligen Vader, den Paus van Rome, die meer en inniger dan wie ter wereld ook, de nooden van zijn kinderen kent, met Zijn kinderen meeleeft; wiens gedachten en wiens liefde voortdurend uitgaan naar Zijn kinderen, waar ter wereld ook, en die dagelijks, als eenmaal Mozes op den Berg, met uitgestrekte armen bidt: „Spaar, Heer, spaar Uw volk." Wat is het heerlijk te weten, dat deze H. Vader in Christus' Naam, U allen aan Zijn hart drukt en zegent; en dan niets anders vraagt, dan Uw gebed, een kinderlijk, nederig gebed voor den triomf van rechtvaardigheid en liefde, voor de uitbreiding van het Rijk van Christus, in de harten, de huisgezinnen, de maatschappij en onder de volken.

Dierbare Broeders en Zusters in Christus. Dit is het, wat wij u wilden meedeelen, tegelijk met ons vurig verlangen, om spoedig in uw midden te zijn, teneinde ons weer met al onze krachten te kunnen wijden aan Uw aller geestelijk welzijn. Wij weten, dat gij voor ons gebeden hebt tijdens onze ziekte; wij zijn er U oprecht dankbaar voor.

Nu nog een enkel woord, en een ernstig verzoek om gedurende den H. Vastentijd veel te bidden.

Bidt voor Zijne Heiligheid den Paus. Hij heeft het U gevraagd, en wij weten dat gij aan Zijn Vaderlijk verzoek zult voldoen. Meer dan ooit heeft Zijne Heiligheid in dezen tijd van verwarring en algemeene onrust, uw gebed noodig. En troost dan Zijn Vaderhart, dat bij het zien van de rampen, die de wereld teisteren, van droefheid overvloeit, door U aan te sluiten bij de 500.000 geloovigen, die op Zondag 22 December het grootsche St. Pietersplein te Rome vulden om te protesteeren tegen de beleedigingen die dagelijks den H. Vader en de Kerk worden aangedaan, en die, toen de H. Vader hen vroeg, of zij vóór Christus, of tegen Christus; vóór de Kerk of tegen de Kerk waren, openlijk en eenstemmig verklaarde: „Vóór Christus en vóór de Kerk."

Bidt voor Hare Majesteit, onze beminde Koningin, opdat Gods wijsheid Haar bestralen en de kracht Gods Haar moge bijstaan bij den heropbouw van Nederlands welvaart en geluk; bidt voor Haar Koninklijk Huis, opdat God Hare Koninklijke Hoogheid en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en de lieve Prinsesjes moge zegenen, en de aanstaande blijde verwachting onder Gods zegen voorspoedig moge geschieden, en den band die Nederland, en ook ons dierbaar Curaçao, met Oranje verbindt, moge versterken en verinnigen.

Bidt voor Uw geestelijke en wereldlijke overheden.

Bidt voor ons, onze Priesters en Religieuzen, en voor allen, die zich wijden aan het geluk, aan de welvaart en het welzijn van ons dierbaar volk, en aan de opvoeding van onze jeugd.

„En moge dan de zegen van den Almachtigen God, van den Vader, den Zoon en den H. Geest, over U allen neerdalen en steeds met U blijven."

En zal dit ons Herderlijk Schrijven worden voorgelezen in alle kerken en openbare kapellen van ons Vicariaat op den Zondag van Quinquagesima.

VASTEN- en ONTHOUDINGSWET voor het APOSTOLISCH VICARIAAT van CURAÇAO.

Volgens de laatste Bepalingen van den H. Stoel, het Kerkelijk Recht en de Bijzondere Volmachten, Ons verleend bij Audiëntie van den 11den Juni 1935, is voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao, de Vasten- en Onthoudingswet, als volgt:

1o. Zij die krachtens hun leeftijd tot vasten gehouden zijn, d.w.z. al degenen, die hun 21ste jaar voleind hebben en hun 60ste jaar nog niet zijn ingetreden, — en zij die tot onthouding verplicht zijn, d.w.z. al degenen die hun 7de jaar voleind hebben, zijn verplicht tot:

a) Vasten zonder Onthouding: op Quatertemper Vrijdag in den Advent, — op alle Woensdagen in de Vasten en op Witten Donderdag:

Op deze dagen is het verboden meer dan één vollen maaltijd te gebruiken; bij dezen maaltijd is het echter geoorloofd vleesch te eten.

Zij die niet behoeven te vasten, mogen meermalen daags vleesch gebruiken.

b) Vasten en Onthouding: op Aschwoensdag en alle Vrijdagen in de Vasten.

Op deze dagen is het verboden meer dan één vollen maaltijd, en vleesch of vleeschsaus te gebruiken.

c) Onthouding zonder Vasten: op de Vigilies van Kerstmis, Pinksteren, Ten Hemel-opneming van Maria en Allerheiligen.

Op deze dagen is het alleen verboden vleesch en vleeschsaus te gebruiken.

2o. Krachtens Apostolische Volmacht zijn in de Vasten- en Onthoudingswet gedispenseerd, behalve op Goeden Vrijdag:

a) Militairen, die gebruik maken van de militaire keuken, en politie-personeel in actieven dienst, alsmede hun inwonende familieleden:

b) Zeevarenden en allen, die op reis zijn, voor zoover zij beschouwd kunnen worden tot ons geestelijk rechtsgebied te behooren:

c) Arbeiders en gevaarlijken arbeid te verrichten hebben, alsmede hun inwonende familieleden en dienstboden:

d) Inwonende familieleden en dienstboden van de huisgezinnen, waarvan vader of moeder niet katholiek is.

3o. Allen die van deze dispensatie gebruik maken, zijn niet verplicht in plaats van de vasten en onthouding, andere werken van boetvaardigheid te verrichten.

Echter sporen wij allen aan, door gebed en boete en goede werken, vooral ook door zich te onthouden van gepaste vermakelijkheden, aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid moge ontbreken.

Gegeven te Maastricht, op den feestdag van St. Paulus bekeering, 25 Januari 1947.

frater Petrus Innocentius Verriet,
Titulair Bisschop van Eleutherna,
Apostolisch Vicarius van Curaçao.

CURAÇAO

DONKERE DAGEN.

Curaçao kende twee zeldzaam donkere dagen. De wolken hingen laag over het eiland. Het weer is in de war en we zagen geen zon. Tegen acht uur begon een grote regenbui.

DANK VAN AMERIKA

Generaal William W Bessell betuigde telegraphisch bij de Amerikaanse consul hier ter stede zijn dank voor de eer betoond aan de Amerikaanse oorlogsslachtoffers bij hun translatie op 6 Februari j.l. De generaal verzocht de consul zijn dank voor de mooie ceremonië aan de Gouverneur van het gebiedsdeel te willen overbrengen—.

ZILVERENFEEST BRAKKEPUT

Gisteren werd op Huize Don Bosco een plechtige H. Mis opgedragen door de Hoog Eerw Pater Provicaris Apost. C. Callée, in verband met de herdenking van het 25 jarige bestaan van de Kruisvaarders van St. Jan.

In de loop van de ochtend hadden de sportwedstrijden plaats voor de jongens, waarvoor veel animo was. Rond twaalf uur kwam de banda van Siberpenheuvel op muzikale wijs feliciteeren terwijl gedurende de gehele dag en des avonds op de receptie talloos velen getuigden van hun respect voor het mooie werk door Pater van Ginneken S.J. gesticht en hier op Curaçao door pater de Bruin met zoveel enthousiasme opgezet en begonnen. Ad multos annos.

„TROUWEN IS NIET GEMAKKELIJK".

De bekende Toneelvereniging „Inter Nos" geeft al jaren wat men hier, tussen de dagelijkse beslommeringen van het jachtige leven door, werkelijk nodig heeft: de gelegenheid om eens flink te schaterlachen. Wat hebben de toeschouwers Donderdagavond jl. weer geschud bij de opvoering van „Trouwen is niet gemakkelijk", een stukje, dat op zich niet veel inhoudt, maar waar de spelers inderdaad het beste van wisten te maken. We zullen geen namen noemen, maar kunnen wel zeggen, dat elk van de deelnemers voor het voetlicht trad met dit ene doel voor ogen: Wij maken er een succes van! En dat hebben ze ook.

Wie morgen (Dinsdag) avond de zorgen een poosje wil vergeten, die moet maar naar de club „San Tarcisio" gaan...... U zult er geen spijt van hebben. Integendeel! Het stuk vangt aan om half acht.

Een dilettant.

PROF. GOUDRIAAN EN ONDERWIJS.

„Prof. Goudriaan, die met Prof. Dresden hier op Curaçao een schema van een welvaartsplan ontwierp, is op de terugreis in de Verenigde Staten gebleven ter bestudering van verschillende toestanden, o.a. het onderwijs", aldus meldt ons de K.L.M.-persdienst.

Missie Nieuws

BENOEMINGEN.

De Hoog Eerwaarde Pater Provic. Apost. benoemde tot pastoor te Barber Pastoor H. Peninx O.P., terwijl tot pastoor van Juicio benoemd werd Pastoor J. Burgemeester O.P.

SPORT

VICTORIE VOOR DE K.S.C.

Gisteren vond de wedstrijd plaats tussen een Arubaans elftal en een Curaçaos. Volharding kwam op voor Aruba en de K.S.C. voor Curaçao. De opstelling van de elftallen der Arubanen en Curaçaoënaars waren respectievelijk als volgt:

F. Figaro
Sentiago A. Martis
F. Helmund (aanvoerder)
F. Pietersz C. Bermudus
La Paz O. Orman E. Tromp
Martis G. Trappenberg

Trinidad
Melfor Modesto
De Geus
Casiano (aanvoerder) Silberie
Semeleer Claresa Nicia
Mirages Silie

Met loten werd beslist dat de K.S.C. tegen wind in zou beginnen. De wedstrijd begon. Al heel duidelijk viel op te merken, dat de Arubanen erg „fors" speelden. Dit bezorgde scheidsrechter Samson, die over het algemeen goed floot, veel hoofdbrekens. In het begin was het spel der Arubanen, wat techniek betreft, niet noemenswaardig. De K.S.C.-ers lieten over het algemeen beter spel zien. Vooral Semeleer, de kalme rechtsbinnen, die goed weet te plaatsen, sloeg een goed figuur. Ook Silie met zijn kranige en doeltreffende voorschoten, moet genoemd worden als een vastberaden speler.

Het eerste doelpunt werd gemaakt door Migares met een prachtige doorbraak in de achterhoede van Volharding. Het tweede was een gecombineerde kopbal van de spelers Nicia en Claresa, in welke combinatie Claresa de grootste rol speelde.

Het derde was een prima hoekbal gezet door Nicia.

Vlak voor het einde der wedstrijd wist de Arubaanse voorspelers een „toetoe" te maken voor het doel van Trinidad, en brachten de stand op 3—1, in welke stand de wedstrijd eindigde.

Zaterdag jl. won Volharding met 3—1 van Dosko. Na afloop ontvingen de spelers van Volharding een herinneringsmedaille.

ONS KONINKRIJK

URK JUBELT.

Na een zware trijd tegen ijs en sneeuw kwam een colonne, bestaande uit 50 wagens te Urk aan. Deze wagens waren beladen met voedsel, kolen en 24.000 tabaksrantsoenen bestemd voor Urk. Met vlagvertoon verwelkomde een jubelende menigte deze colonne, want de voorraden van Urk waren bijna geheel uitgeput (Aneta, 17.2).

MINISTER VAN KLEFFENS.

Aan Minister Van Kleffens werd het Grootkruis van de Franse Legioen van Eer toegekend (Aneta,17.2).

VAN KLEFFENS GEHOORD.

Van Kleffens werd gehoord inzake de zaak De Geer, aangezien hij tijdens de oorlog als Minister van Buitenlandse Zaken in de Geers cabinet zat. Hiermede werd de vooronderzoek van De Geers houding voltooid (Aneta, 16.2).

SFORZA ONTVING BYLANDT.

Graaf van Bylandt, de Nederlandse Gezant te Rome, werd op audiëntie ontvangen door Graaf Sforza, den Italiaansen Minister van Buitenlandse Zaken (Aneta, 16.2).

Dr. INDENBURG TERUG

Doctor P. J. Indenburg, directeur van het Centraal Bureau voor statistiek is uit de Verenigde Staten teruggekeerd. Dr. Indenburg heeft aldaar vergaderingen bijgewoond van de Commissie van Statistiek der Verenigde Staten (Aneta, 16.2).

ALWEER VLIEGONGELUK.

In de bergachtige streken nabij Bogotá is een vliegtuig van de Maatschappij Avianca neergestort. Dit ongeluk had tengevolge dat 25 inzittenden om het leven kwamen (Aneta,16.2).

TER DOOD VEROORDEELD.

Generaal Alexander Loehr, voormalig Duits Opperbevelhebber in de Balkan, werd heden door het militair tribunaal te Belgrado ter dood veroordeeld (Aneta, 16.2).

SUIKER ONTDEKT.

De Nederlandse troepen deden ten Zuiden van Soerabaja een ontdekking. Men vond tijdens de gevechten in die streek vijftien duizen ton suiker opgeslagen.

Deze ontdekking had plaats op het eind van de vorige maand (Batavia — Aneta).

„NEDERLAND IN LONDEN".

Oud minister van den Tempel heeft ook een boek geschreven over de Nederlandse regering in Londen. Hij bespreekt daarin natuurlijk ook de talrijke minister crisis, die zich in het cabinet Gerbrandy voordeden.

In een van de Hollandse kranten geeft men een overzicht over wat hij schreef ten aanzien van de ministers Steenbergen en Welter.

We weten niet of het boek, dat hier nog niet aankwam, ook iets meldt over Curaçao en de benoeming van Dr. Kasteel tot gouverneur over onze eilanden.

Hier het samenvattende oordeel over de crises rond de heren Steenberghe en Welter. Nog altijd heeft de heer Steenberghe niet gedaan, wat hij beloofde op een perskonferentie op Curaçao. „Na de oorlog zal ik er zeker over spreken."

Steenberghe en Welter.

De wijze, waarop de primeminister-positie naar voren werd gebracht en gehanteerd, aldus v. d. T., moest op de duur afbreuk doen aan positie en aanzien der overige ministers „Ik heb de indruk gekregen, dat de katholieke leden der regering het optreden van prof. Gerbrandy, als leider der regering van den beginne af met weinig geestdrift hebben begroet. Men kan voor hun ontslagaanvrage van 14 October 1941 moeilijk tot een aannemelijke verklaring komen, tenzij men uitgaat van de dubbele veronderstelling, dat zij de oplossing van de regerings-crisis niet in overenstemming achten met de politieke gesteldheid van het Nederlandse volk......"

Uit de wijze waarop Gerbrandy zijn premierschap naar voren bracht vreesden zij verzwakking van de constitutionele positie der ministers. „Wij stonden, aldus v. d. T. wat de strikte handhaving der constitutionele beginselen betreft, met hen op een lijn, doch ik heb de directe aanvraag tot hun ontslag moeten afwijzen als onvoldoende motief daartoe". Deze aanleiding was het doen uitzenden door den minister-president van een regeringsverklaring door Radio Oranje op 9 October 1941.

V. d. T. deelde aan Steenberghe en Welter, toen dezen hem op 13 October 1941 kwamen bezoeken, dit aanstonds mede. Een onderhoud, dat zij die morgen met Gerbrandy hadden gehad, had hen slechts in hun bezwaren gesterkt. De ochtendvergadering van den ministerraad van 14 October — v.d.T. vertrok die dag naar New York — schijnt zeer onbevredigend te zijn verlopen. „Ik heb steeds betreurd, dat de heren Steenberghe en Welter, dit m.i. onvoldoende gemotiveerde besluit hebben genomen, al moet ik toegeven dat hun vrees, niet zonder grond is gebleken. Het politieke representatieve karakter en daarmede de constitutionele kracht van het cabinet werd er door verzwakt en onze moeilijkheden werden er door vergroot."

Over het aftreden van minister van Angeren zegt v.d.T. slechts: „bij Justitie was een latente crisis: Mr. van Angeren wilde aftreden." Hij werd opgevolgd door van Heuven Goedhart, van wien v.d. T. zegt: „Zeer begaafd spreker en schrijver, trad hij al spoedig op de voorgrond. Men kan zich echter moeilijk aan de indruk onttrekken, dat hij werd gepousseerd. Hij zou later — en niet zoveel later — ervaren, zoals anderen het ervaren hadden, hoe onzeker zulk een positie is."

... Geen kranten in Parijs.

NIEUWS VAN OVERAL

BESCHULDIGING.

De Moskouse pers beschuldigt de Republikeinse partij in de Verenigde Staten zich op te maken voor een aanval tegen Rusland. Men wil dit doen in vereniging met Engeland. De adviseur van de partij John Foster Dulles tracht de relaties te verbreken en ondermijnt op synische wijze de vrede (Moskou, (AP) 17.2).

DE PAUS OVER CHINA.

Bij de overhandiging van de geloofsbrieven van den nieuwen Chinesen gezant bij de Heilige Stoel, Dr. John C. H. Wu, hield Zijne Heiligheid de Paus een rede, waarbij Hij God vroeg het door burgeroorlog verscheurde China te zegenen (Rome, (AP) 17.2).

GEHEIME WAPENS

In de Verenigde staten verscheen een opzienbarend boek, waarin men verteld met wat voor geheime wapene de oorlog is gewonnen. Men laat zien, dat er buitengewoon hard gewerkt is in de laberatoria, doch men is niet erg te vreden over de militairen, die naar het oordeel van die schrijver veel te langzaam overgingen tot het werkelijke overnemen en invoeren van de verschillende ontdekkingen, die men had uitgevonden. Men vond het maar riskant en men verwijt daarom de militairen nu, dat men geen begrip heeft getoond voor de verandering die de moderne oorlog heeft ondergaan. Zo men vlugger en sneller zich had aangepast aan dat wat de wetenschap voor de overwinning bood, dan was het niet nodig geweest dat de Jappen Paerl Harbor kwamen verpletteren. Men had dan de radiaar practisch doorgevoerd en men had geweten dat de Jappen op komst waren en ze zouden ontvangen zijn met een heerlijk afweervuur en met heel wat gevechtsvliegtuigen in de lucht. Men meent nu te kunnen beweren, dat door de traagheid van de militairen de atoombom 18 maanden te laat gebruikt werd en men vraagt zich dan ook angstig af, wie de verantwoording moet dragen voor de dood van al die mannen, die sneuvelden in die 18 maanden?

Men meent, dat men het beginsel van de rakkelbom wel kende in de Vereenigde Staten, doch dat de militairen er afwijzend tegen overstonden en het ding niet hebben in gevoerd.

De situatie werd zelfs zo, dat nu na de oorlog men enkele Duitse rakketexperts naar Amerika worden getransporteerd, het voor de mensen niet mogelijk was over de rakketbom te spreken, daar men in Amerika geen mensen vond, die op de hoogte waren van de beginselen van dat vreeselijke wapen, dat zoveel onheil heeft aangericht.

Men vraagt met klem, dat in de toekomst meer dan ooit gezorgd zal worden dat de technische staf van het leger macht krijge en men niet hetzelfde beleven in een volgende oorlog. —.

Duitsland en de Europese veiligheid.

BESCHOUWINGEN.

Het naderen van de datum, waarop de conferentie te Moskou een aanvang neemt, brengt het Duitse vraagstuk steeds meer in het centrum van de internationale en nationale belangstelling. Het indienen van het terzake opgestelde memorandum door de Nederlandse regering bij de voorbereidende conferentie te Londen, oefende op die belangstelling een stimulerende invloed in die zin, dat hiermede aan reacties in de pers een concreet uitgangspunt werd geboden. In deze reacties kan een zekere [illegible] ten opzichte van het probleem Duitsland worden opgemerkt. Meer en meer breekt toch het inzicht door, dat dit probleem alleen in Europees verband een bevredigende oplossing zal kunnen vinden. Slechts door het bereiken van meer eenheid in de Europese verhoudingen, kan aan het probleem zijn na Potsdam overheersend beveiligingskarakter worden ontnomen. Daarbij was het uitgangspunt de mogelijkheid, dat Duitsland zich op grond van bepaalde tegenstellingen tot een nieuw gevaar zou kunnen ontwikkelen.

Een mogelijkheid, welke ten koste van Duitsland bij voorbaat moest worden geliquideerd (o.m. door ontmarteling der industrie). Mede geïnspireerd door de inhoud der Nederlandse voorstellen, wordt thans in onze pers meer en meer getracht de quaestie Duitsland als een vredesprobleem te beschouwen. Dit brengt mee, dat aan Duitsland op de grondslag van nader vast te stellen staatkundige voorwaarden, binnen nieuw te creëeren Europese verhoudingen, ontwikkelingsmogelijkheden moeten worden toegekend. Een van de aspecten, welke door een oplossing in deze richting het sterkst zal worden beïnvloed, is dat der Europese veiligheid.

Het Algemeen Handelsblad (18.1.'47) is verheugd, dat het Nederlandse memorandum een aantal gedachten oppert over de regeling van het Duitse vraagstuk als onderdeel van de Europese vrede.

Met memorandum noemt het hoofddoel, dat Nederland t.v. het Duitse vraagstuk nastreeft: het scheppen van afdoende waarborgen ter verzekering van vrede en veiligheid enerzijds, en het scheppen van de noodzakelijke waarborgen voor het herstel van land en dat van Duitslands wel- het economisch leven van ons vaart, voor zover die voor de algemene welvaart van Europa en van de wereld vereist is, anderzijds.

De politieke zowel als de economische zijde van de quaestie worden daarbij als uitgangspunt genomen.

Beide houden zeer nauw verband met elkaar. Het is buiten kijf, dat de Duitse agressie, waaraan de wereld deze eeuw reeds tweemaal heeft blootgestaan, ten dele een economische oorzaak had: Duitsland is een tipysche centraal-continentale mogendheid. Het voelde zich opgesloten. Het greep evenwel naar verkeerde middelen om zijn belangen te beveiligen. Het geloofde niet in vreedzame, vruchtbare wedijver en overleg, maar alleen in macht.

Vrijwaring hiervan voor de toekomst moet dus worden bereikt door het Duitse volk betere methodes bij te brengen.

Maar dit is een proces van ten minste een generatie, zo het te volbrengen is! Daarom zijn thans waarborgen nodig. Maar deze moeten ook weer zodanig zijn, dat zij het Duitse volk niet steeds het besef geven van minderwaardigheid.

Hierbij is ook een zekere mate van economisch herstel van Duitsland noodzakelijk.

Maar hierbij treed weer het gevaar op, dat nieuwe Duitse regeringen als de vroegere, tot monopolistisch-dictatoriaal optreden geneigd zullen zijn. Ook deze neiging is een gevolg van de hierboven bedoelde geestesgesteldheid van het Duitse volk. Zelden heeft men in Duitsland gedacht intermen van een gezonde, op economische basis en technische kennis en voorsprong berustende, opbouwende concurrentie, maar in termen van economsche nachtsmiddelen: trusts, kartels, monopolies, concernvorming, niet uit efficiency-oogpunt, maar uit zucht tot machtsvorming.

Onze regering zoekt de nodig geachte waarborgen in decentralisatie van de politieke structuur en deconcentratie van de economische macht.

Dit betekent politiek een Duitsland op federale grondslag, een statenbond, zoals Duitsland van 1815 tot 1866 is geweest. Hierbij valt op te merken, dat de regering blijkbaar het te Potsdam erkende beginsel van economische eenheid van Duitsland (waarover [illegible] der niet heeft) aanvaardt. Er zal dus een tolverbond tussen de Duitse landen moeten bestaan. Maar zal dit niet de wegbereider zijn voor een politieke samenwerking, ook op terreinen die wij niet wensen? Een werkelijke politieke decentralisatie van Duitsland bereikt men pas wanneer de vroeger bestaande tegenstellingen tussen Pruisen, Beieren, Saksen en andere Duitse landen zouden herleven.

De mogelijkheid hierop moet thans evenwel zeer klein worden geacht.

Wij geloven, dat slechts één politiek de werkelijke oplossing kan brengen: een nauwe en vruchtbare Europese samenwerking, waaraan op de duur alle landen — ook Rusland — op basis van gelijkheid en wederkerigheid deelnemen.

Na een overgangstijd kunnen de Duitse landen of de Duitse bond daarin als gelijkwaardige partners worden opgenomen.

Daarin kunnen dan levensmogelijkheden en veiligheden voor ieder ontstaan, die een streven naar individuele economische en politieke fachtsconcentratie overbodig maken. In dit verband moet men hopen, dat de unanieme aanbeveling van de vergadering der Verenigde Naties tot instelling van een „Economische Commissie voor Europa" tot een begin zal kunnen uitgroeien van een Europese federatie.

Vrij Nederland (18.1.'47) acht deze gedachte, in het licht van een „Europees perspectief", in het memorandum te weinig ontwikkeld en daardoor de argumenten voor een federatief staatsverband van Duitsland weinig overtuigend.

Het stuk knoopt aan bij het democratisch beginsel van politieke decentralisatie, genoemd in de verklaring van Postdam. Naar decentralisatie en delegatie van verantwoordelijkheid is zeer wel mogelijk in een eenheidsstaat en is volstrekt niet synoniem met een federale opbouw van Duitsland.

Ook de afzonderlijke landen kunnen vrij gemakkelijk broeinesten van nationalisme en reactionnaire gezindheid worden.

De landen waaruit Bismarck zijn rijk smeedde waren ten slotte rijp voor de gedachte van het Duitse imperialisme en waarachtig niet alleen door de Pruisische overheersing. Wat politieke onrijpheid betreft, vertonen Pruisen en de rest van Duitsland veel meer overeenkomst dan verschil. Niet federale opbouw of centralisatie is beslissend, wel de democratische gezindheid.

De vraag is dan ook of een democratische vernieuwing van Duitsland door een federatieve verbrokkeling wordt gediend.

Anders zou het staan wanneer de federale opbouw van Duitsland gepaard zou gaan met een federale oplossing van de nabuur-staten. Daar ziet het echter allerminst naar uit en dat geeft aan het geheel een ietwat irreëel karakter.

Hier had het memorandum duidelijker stelling kunnen nemen.

„Overwogen za moeten worden of gelijktijdig met het tot stand komen van een vredesverdrag niet tevens het raam gereed moet zijn voor een algemeen economische samenwerking in Europa, inclusief Duitsland". Dit hadden wij gaarne verder uitgewerkt gezien. Het perspectief van een Europese federatie is van te dwingend belang bij de bestaande tegenstelling tussen de grote mogendheden om in een enkele zin te worden afgedaan.

De richtlijnen t.a.v. herstelbetalingen, landbouw en geldwezen zijn alleen uitvoerbaar als de Duitse reconstructie gepaard gaat met een reconstructie van de nabuur-landen.

Wij kunnen niet van Duitsland eisen, dat het afstand doet van de economische machtsmiddelen; geen preferentiële rechten hanteert, geen protectionnistisch tarieven heft, en niet met zijn valuta manipuleert als de omringende landen niet bereid zijn in federatief verband eveneens afstand hiervan te doen.

Zonder dat maakt men een botsing tussen de belangen der diverse landen onvermijdelijk.

Nederland pleit b.v. voor een matiging in de agrarisering van Duitsland. Het moet zijn landbouwproducten op de Duitse markt kunnen brengen. Maar door de Poolse annexatie is de oppervlakte aan cultuurgrond van Duitsland met 16% verminderd. De bevolking in West-Duitsland is toegenomen door de verplaatsing uit de Oostelijke gebieden. Voor de oorlog voedde Duitsland zich voor 83% met de productie van eigen bodem. Thans zal dat nog slechts voor ca. 65% het geval kunnen zijn, tenzij de landbouwproductie [illegible] echter wenst industrie-producten Europa 3. uit Duitsland, ook onze doorvoerhandel is van een herleving van de Duitse industrie afhankelijk.

Dergelijke problemen zijn alleen op te lossen in het kader van een Europese economische samenwerking.

Een handelsverdrag, zelfs voor een lang tijdvak, zal hierin nooit afdoende kunnen voorzien. De landen, die gevraagd zijn hun eisen inzake Duitsland kenbaar te maken, hebben in economisch opzicht vrijwel alle tegenstrijdige belangen. De belangenafweging, die hier noodzakelijk is, kan slechts met succes tot een einde gebracht worden wanneer Rusland, Polen en Tsjechoslowakije, Frankrijk, België en Nederland, de Balkan evengoed als Scandinavië hun economieën federeëren.

Toch zal met de geest, welke in het memorandum tot uiting komt de vrede in Europa kunnen worden gewonnen.

„Die Lage is hoffnungslos, aber nicht ernst", zoals een Duitser zei in de inflatieperiode na de vorige oorlog. Het staat met eensgezinde samenwerking tussen Rusland en het Westen, het valt als de Duitsers de gelegenheid krijgen de bestaande tegenstelling te exploiteren.

POLITIEBERICHTEN.

Werd een loslopende aap aangereden door een auto in de Colombusstraat. Het dier werd zwaar gewond en is door de Politie afgemaakt.

Door de politie werden 5 ezels en 28 schapen doodgeschoten, welke zich ophielden in de onmiddelijke nabijheid van de startbaan op het vliegveld Dakota.

Een lichte aanrijding vond plaats in de Nassaustraat tussen een luxe auto en een autobus genummerd 1392-A en 2164-A, respectievelijk bestuurd door F.P.O. en E.H.D. De luxe auto reed tegen de achterzijde van de autobus, waardoor de laatste enige schade opliep. Persoonlijke ongelukken vonden niet plaats.

Nabij de nieuwe woonwijk „Dakota" stortte een in aanbouw zijnde garage in elkaar, waarbij twee personen werden gewond. Dr. R. was terstond ter plaatse alsmede de ambulance. De oorzaak blijkt gelegen te zijn in volstrekt ondeskundige constructiemethoden.

Het lijntoestel van de K.L.M., dat om ongeveer 20 uur op „Dakota" wilde landen, moest enige malen boven Oranjestad cirkelen, daar de startbaanverlichting niet wilde branden. Door de politie en den stationschef is toen een aantal chauffeurs aangezicht om met hun autoverlichting te assisteren, waarna het vliegtuig vlot kon landen en later weer opstijgen.

Had een lichte aanrijding plaats op de Nieuwe Weg naar Sta. Cruz, ter hoogte van Dr. R., tussen een luxe auto genummerd 1852-A en een A.T.S.-bus. Persoonlijke ongelukken kwamen niet voor. De luxe auto reed achterwaarts uit een garage en botste tegen de voorbijrijdende A.T.S.-bus aan. De schade bleek zeer gering.

Op het Fairterrein te Oranjestad vond een snijpartij plaats tussen een zekeren P.P. en B.M., waarbij P.P. enige snijwonden opliep in zijn armen en op zijn neus. Door een politie-patrouille is den dader aangehouden en het mes in beslag genomen.

Men meldde aan de politiewacht te Oranjestad om ongeveer 3.30 's nachts, dat de bij de politie welbekende A.O. in de Weststraat lag en hevig uit zijn gezicht bloedde. Bij onderzoek door een politie-patrouille bleek, dat O. enige snijwonden had onder en boven zijn rechteroog. O. heeft slechts één oog, nl. aan de rechterkant, zodat de man volkomen hulpeloos was, daar het bloed in zijn goede oog iep. Hij is door de politie overgebracht naar het San Pedro Hospitaal en aldaar door Dr v. N. behandeld.

Van „Prinses Restaurant" uit werd telefonisch assistentie verzocht, omdat aldaar ingebroken zou zijn. Bij onderzoek bleek, dat het slot van den achterdeur geforceerd was en een bedrag van ongeveer ƒ 200.— was ontvreemd.

Door den Pastoor van Sta. Cruz werd assistentie gevraagd, daar er in de tanki „Cas Ariba" een jongen zou zijn verdronken. Bij aankomst van de politie ter plaatse bleek, dat een padvinder genaamd L. in de met water gevulde tauki was gedoken en niet meer boven was gekomen. Door [illegible] len gedoken doch zonder resultaat. Op het laatst mocht het zekeren P. gelukken den jongen op te duiken. Toen had de jongen ongeveer één uur in het water gelegen en menselijke hulp mocht niet meer baten. De drenkeling bleek reeds te zijn overleden.

Werd door een vrouwspersoon gemeld, dat van een manspersoon, die bij haar thuis lag te slapen, diens broek, waarin papieren en geld, was gestolen.

Verscheen aan de wacht de vrouwspersoon T.R. met een bloedende hoofdwind en een kleine snijwond aan haar hand. Zij verklaarde te zijn gesneden door een ander vrouwspersoon, genaamd L.F.

De manspersoon P.H. deelde mede, dat in een garage nabij zijn woning iedere nacht tot omstreeks vier uur een oorverdovend lawaai werd gemaakt, veroorzaakt door het gooien met gereedschappen en het luid laten draaien van motoren van motorrijtuigen. Hierdoor werden de omwonenden in hun nachtrust gestoord. Door de politie is den garagehouder aangezegd, verder onnodig lawaai te voorkomen.

Had een vechtpartij plaats bij het Hollywoodhotel, tussen een vijftal zeelieden. Toen de politie ter paatse verscheen, namen zij ijings de vlucht. Op verzoek van den barkeeper van genoemd hotel, werden twee zeelieden hieruit verwijderd, aangezien zij binnen aan het vechten waren geweest. Deze zijn naar hun schepen gezonden en het passagieren voor de verdere avond ontzegd.

GETROUWD

DION A. J. DOYEN

MARINA C. DE VEER

Maracaibo, Febr. 12 1947.

Toekomstig adres: Klipstraat 10
Oranjestad Aruba.

Gisteren overleed onze geliefde moeder, behuwd en grootmoeder,

Mevr. R. S. Hartz-Isaacson

in den leeftijd van 73 jaren.

Uit aller naam,
Ph. H. Hartz.

De teraardebestelling 4.30 n.m. vanuit het Sterfhuis Plantersrust No. 8.

EENIGE EN ALGEMEENE BEKENDMAKING

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de [illegible] JANUARI [illegible] rin voor op 24 FEBRUARI betaald moeten worden.

Na dezen datum niet betaalde KWITANTIES zullen door ons worden geïncasseerd verhoogd met EEN GULDEN incasso-kosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

Electriciteitsbedrijf Curaçao.

Bekendmaking

I. Als prijs waartegen de navolgende levensmiddelen op het eiland Aruba ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen:

A: IN DEN KLEINHANDEL;

1. Koffie : Merk „Chase & San born" per blik van 1 Am. Lb f. 1.20
   „ : Ongebrand, per ½ Kg. . . . . „ 0.70
2. Boonen: Red Kidney beans, per ½ Kg . . . . . . „ 0.50
   „ : Lima beans, per ½ Kg . . . . „ 0.70
   „ : Alle andere soorten, per ½ Kg . . . . . „ 0.48
   „ : Blackeye peas. per ½ Kg . . . . „ 0.70
3. Zalm : Alle merken, per blik van 16 Amer. ons . . „ 1,25
4. Vleeschwaren: Meat balls (Albondigas): per blik v. 450 gram 1,00
5. Cocomalt : per blik van 16 Am. ons . . . . „ 1,25

B; IN DEN GROOTHANDEL:

1. Koffie : Merk „Chase & Sanborn" per kist van 12|1 Lb. blik f. 23.75
2. Boonen : Red Kidney Beans, per zak van 100 Amer. Lbs. „ 39,75
   „ Lima Beans. „ „ 100 „ „ 55.00
   „ Blackeye peas. „ „ 100 „ „ 56.00
3. Zalm : Alle merken: per kist van 48|1 Lb. blikken „ 49.00
4. Vleeschwaren: Meat balls, alle merken: per kist v. 48|50 gr. „ 39,25
5. Cocomalt: per kist van 12|1 Lbs blikken . . . „ 12,00

II. Te bepalen dat deze Beschikking in werking treedt op den 11den Februari 1947, op welk tijdstip alle voorafgaande prijsvaststelling en door den Gezaghebber van Aruba vervallen, voor zoover betreft de in deze beschikking genoemde levensmiddelen.

De Waarnemende Gezaghebber van Aruba,
(w.g.) A. M. SCHUTTE

Bedevaart naar Coromoto.

EERSTE BEDEVAART VAN CURAÇAO NAAR COROMOTO.

Men schrijft ons:

Nooit heeft men mij over bedevaart gesproken, en noch minder heb ik er ooit aan gedacht eens geteld te mogen worden tot de bedevaartgangers van Coromoto. Een bedevaartganger te zijn leek mij onbereikbaar.

Op zekere dag, zo heel onverwacht, spraken enige vriendinnen en ik over bedevaarten, ze beschreven mij een beetje... wat ik later zou beleven.

En ik kreeg zin samen met hen ter bedevaart te gaan naar het heiligdom van Onze Lieve Vrouw van Coromoto te Guanare (Venezuela). Ik vroeg mijn ouders of ik meemocht alsof het de gewichtigste gebeurtenis van mijn leven betrof.

Ik voelde mij diep ontroerd om hun toestemming en rende naar het huis van mijn vriendinnen om hun te vertellen hoe gelukkig ik me gevoelde... dat ik zelfs al pelgrim was. Ze hadden mij veel verteld over verstervingen en ik was bereid ze met Gods hulp te overwinnen.

Op de 29ste Januari om kwart over zeven 's morgens, vertrokken we met ons 17 bedevaartgangers van Curaçao en een uur later kwamen wij in Maiquetia (Venezuela) aan. Om 11 uur zaten wij in Caracas en namen vandaar een autobus naar Pto. Cabello — waar we 's avonds aankwamen. Een groep pelgrims wachtte er in de kerk van O.L. Vrouw „de la Caridad", waar wij allen de eerste omhelzing als bedevaartgangers ontvingen, eerlijker, troostvoller, christelijker, dan zovelen die ik ooit in mijn leven gekregen heb. — De Eerw. Pater Joaquin Gonzalez, Pastoor van die parochie, wijdde een dankfeest aan de Virgen de Coromoto. Deze eerste dag bleef niet zonder verstervingen, verstervingen die reusachtig geleken, daar ik ze zo ver van huis meemaakte. Nochtemeer daar we nog niet eens met de eigenlijke bedevaart begonnen waren. De 30ste en 31ste Januari wijdden wij aan het beseffen van de plichten en het leren van gezangen en gebeden voor de bedevaart.

Men overhandigde ons het insigne, gezangen, fakkels en kaars aan, die ik mijn hele leven lang zal bewaren als levendige herinneringen aan deze onvergetelijke dagen.

Men zei ons dat we de ste Februari 2uur 's morgens moesten verzamelen, onnodig te zeggen dat niemand die avond sliep en om 1 uur 's nachts stonden we al klaar en wachtten op de drie mooie bussen, die ons naar dezelfde plek zouden brengen, waar de H. Maagd van Coromoto verschenen is. Die bussen deelden onze gevoelens. De bovenste helft was hemelsblauw geverfd, teken der idealen onzer liefde, en het laagste gedeelte rood, teken van de verstervingen, die we moesten doen. Onze bus was No. 3. Padre Gonzalez „el indiecito Coscpe", zoals hij zich zelf noemt, ging ook met ons mee en met hem voelden wij ons ook als „indiecitas de Coromoto". Hij leerde ons hoe onze zorgen te verlichten, ons bij ontberingen gelukkig te gevoelen, onze lasten blijmoedig te verdragen, en onze juk licht te maken.

Maar het zou ondankbaar zijn nu te praten over lijden en opofferingen, wanneer de H. Maagd, alles wat wij voor haar gedaan hebben, met rente terug betaalt. Hoe groot was onze blijdschap toen wij bij het vallen van de avond bij Guanare aangekomen, een heellange rij bussen tegenkwamen, die van alle kanten ter bedevaart trokken, op de weg naar Guanare, de historische en gastvrije stad, die het geluk mocht hebben, de prachtige reliquie, die de H. Maagd achterliet in de handen van den Indiaan van Coromoto, te bewaren. Bedekt met het vies en vuil van het stof op de wegen, onderscheiden we mekaar bijna niet, en de wereldse ijdelheid verdwijnt om ons geloof en onze geest, die al iets van bedevaart begrijpt, boven te laten komen. Wij knielen neer aan de voeten van de H. Maagd Maria en boven ons hoofd houdt de Priester van het heiligdom het Monstrans van La Virgen de Coromoto — die veel zegeningen over ons uitstort.

Wij gingen naar de Hospederia de San José, maar niet voordat we Padre Gonzalez hebben begroet, die achter gebleven was, met een van onze bussen die onderweg een ongeluk had gehad. Hij komt als altijd met het gezicht stralend, vol geloof in de H. Maagd... en nadat hij de H. Maagd heeft bedankt, komt hij haastig naar ons toe om te vertellen van de gunst, die hij zojuist gekregen had. De bus, die defect was, had een onderdeel verloren, zonder welke hij Guanare niet zou kunnen bereiken, of hij zou daar erg laat aankomen. Maar op het onrustigste ogenblik vonden ze op de grond, tussen al het vuil en stof een motoronderdeel precies zoals die verloren was geraakt. Is het niet wonderlijk, vraagt ons Padre Gonzalez, dat juist die schroef, in overweging nemende dat een auto heel wat schroeven heeft, in juist op die plaats waar de bus defect raakte gevonden werd door de mecaniciën? Hij houdt ons daarna niet meer op en zegt ons om te gaan baden en te gaan eten.

Broeder Nectario Maria heeft voor „ons home" gezorgd, zoals hij zelf zegt. Het is waar want onder de 600 bedevaartgangers die daar verbleven, voeden we ons helemaal thuis, we beschouwden mekaar als broeders en zusters, en bewonderden de goede verstandhouding die er heerste.

Wij zijn gelukkig en hebben het verleden reeds vergeten, het enige waar wij nog naar verlangen is, die zegenrijke dagen te mogen beleven.

Het is onmogelijk te zeggen, wat wij gezien en gevoeld hebben in Guanare, dat kan alleen worden beleefd, daar zoiets niet kan worden beschreven. Ik ben er zeker van, dat in allen, als bij mij de liefde tot de H. Maagd van Coromoto diep geprent zal blijven, en dat hun harten onuitwisbare indrukken hebben gekregen die nooit meer kunnen verdwijnen.

Wat zal ik zeggen van al die duizenden zielen, die tot de Sacramenten der Biecht en Communie naderden met grote voorbeeldigheid; van de Hoogstplechtige Mis om 9 uur, die verheven tempel gevuld met pelgrims die van heinde en ver gekomen waren; van de onbeschrijfelijke en indruk wekkende processie van toortsen om 19 uur door de straten van het dorp; van de liederen door duizenden stemmen gezongen, die zonder einde in de grote ruimte bleven weerklinken, van de bedevaart naar het heilige plekje waar de H. Maagd verscheen, waar wij de heilige grond hadden gekust; in de openlucht de H. Mis bijwoonden, van de triomftocht van Jezus in de H. Eucharistie onder baldakijn, door de straten van Guanare, zo georganiseerd en groots, zoals ik nog nooit gezien heb. Och, de gedachte daaraan doet tranen van blijdschap opwellen, die alleen een pelgrim kan begrijpen.

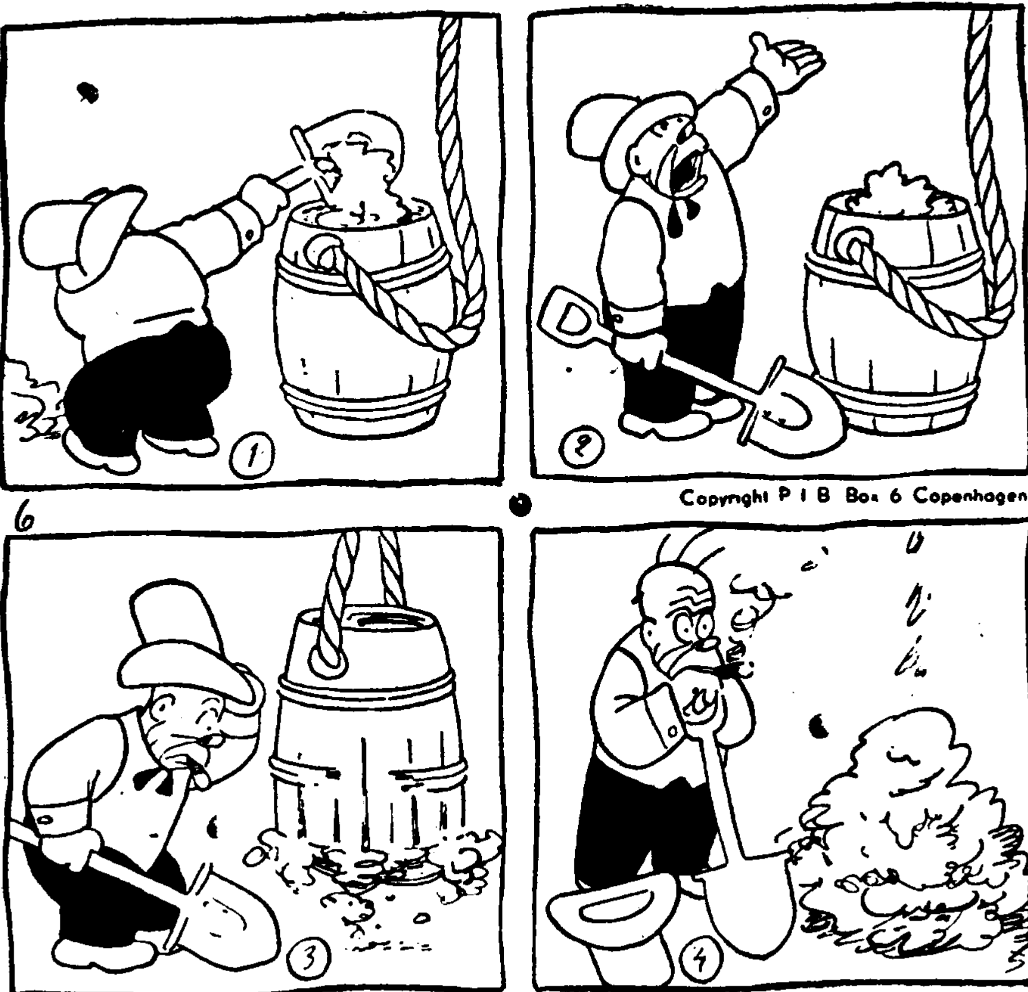
De H. Maagd van Coromoto schonk ons bovendien een prachtige wonder waar wij allemaal getuigen van waren. Een jong meisje, dat blind geboren was aan een oog, en met het andere bijna niet zag, woonde al sinds enige maanden in Guanare, om de H. Maagd de kostbare gave van het zien te vragen. Met steeds groter wordend geloof in haar bescherming wachtte zij vertrouwend op de gevraagde gunst. Tot ons geluk was de bedevaartsdag de dag door H. Maagd uitgekozen om haar die gunst te verlenen. Het meisje had juist 2 bolivares aan haar vriendin gegeven om een kaars te kopen en die voor de H. Maagd van Coromoto te laten aan steken toen zij eensklaps uitriep „Wonder — Wonder ik kan zien" — Zij werd hoogst ontroerd en wist niet hoe weer te geven wat haar ziel voelde. We konden allen het wonder aanschouwen, zij zag met het oog dat blind was sinds haar geboorte.

Dit zijn de indrukken die wij hebben gekozen om op papier weer te geven. Vele andere zullen in onze harten blijven als geestelijke schatten die wij altijd zullen voelen. — Nu kunnen wij zeggen (of beter voelen) wat een bedevaart is. Wij zijn erg voldaan en tevreden, dat het geluk ons werd gegeven Coromotopelgrims te zijn, en elke dag zullen wij met meer vurigheid herhalen:

Poderosa es Virgen tu protección
Dadnos Madre amada dadnos tu bendición.

Pelgrim.

Ook voor Padre Conzales, die al het mogelijke gedaan heeft, om ons verblijf in Venezuela zo aangenaam mogelijk te maken, smeken wij de H. Maagd van Coromoto hem te belonen voor al de goeds aan ons bewezen.

ADAMSON WERD LID VAN DE HAVENCENTRALE.

Sociale Wetgeving in Zweden.

door

DR. HARTOG.

Na de beide artikelen in October vorig jaar over de tien jaar oude sociale wetgeving in Curaçao, is een blik naar het verre Noord-Westen te overwegen. Van de overzeese gebiedsdelen, koloniën, mandaten e.d. van alle landen, staat dank zij der vooruitstrevende politiek van het Curaçaose Gouvernement en de bekwame figuren die met de uitvoering werden belast, Curaçao zeer hoog. Het hoofd van het Departement van Sociale Zaken, Drs. Jan H. van Boven, die in de afgelopen zomer een vacantie in Stockholm en midden-Zweden doorbracht, heeft, zoals uw correspondent bleek, ook in Zweden belangstelling getoond voor wat daar op sociaal gebied werd gedaan. En dat is niet weinig.

De sociale wetgeving in Zweden is nauw verwant aan de industrialisatie, die evenals elders de vorige eeuw begon. Voordien was Zweden, welks oppervlakte slechts voor 9% bebouwbaar is, niettemin een overwegend agrarisch land. Van de 3 millioen bewoners een eeuw geleden, waren er 2½ millioen van boerenfamilie. Nu er bijkans 7 millioen inwoners zijn leven er nog 2½ van de landbouw. De rest is in de industrie (in wijdste zin) of intellectuele beroepen werkzaam.

Wetten op kinderarbeid en garantie voor hygiënische maatregelen kwamen er al spoedig, toen de fabrieken verrezen. De arbeidsorganisatie, die meer dan een generatie oud is, leidde tot de invoering van de 8-urige werkdag in 1919. Ongevallenvergoeding kwam in 1912. Het collectief arbeidscontract werd in 1928 door de wet toegestaan. De Staat helpt sedert 1933 bij de verzekering van werklozen, terwijl de arbeidsorganisaties veelal nog eigen fondsen hebben.

Interssant was het te vernemen, dat er van de kant der arbeidersorganisaties oppositie bestaat tegen wetten inzake minimumlonen.

Wel bestaan er regelingen voor de ondersteuning van zieken, armen, ouden van dagen. Gratis medische behandeling staat ter beschikking van onvermogenden. Moeders die in blijde verwachting verkeren, mogen een bepaald aantal dagen voor en na de bevalling niet arbeiden en in geval dat niet door een verzekering geholpen wordt, steunt de Staat door gratis medische hulp en een eventuele dagelijkse toelage. Ook wordt aan elk gezin, welks kostwinner beneden een bepaald loonpeil blijft, een premie voor elken boorling betaald. Blijkens informatie geniet omstreeks 90% der bevolking hiervan!

Blinden krijgen een pensioen van staatswege. Een algemene pensioenverplichting werd al in 1913 ingevoerd. Krachtens deze wet moet elkeen die 18 jaar wordt, hieraan bijdragen. Elke Zweed die 67 jaar wordt, krijgt dan een pensioen en ingeval van invaliditeit, eerder. Degenen evenwel, die door eigen middelen geen pensioen nodig hebben, krijgen maar een percentage terug van wat ze betaalden, terwijl de meer behoeftigen meer terug krijgen dan wat ze betaalden. Men vertelde mij, dat het de bedoeling is op den duur langs deze weg de armenzorg af te schaffen. De omvang der pensioenen is behalve van de financiële draagkracht van den betrokken, ook afhankelijk van de kosten in de plaats van inwoning, alsmede van eventuele andere inkomsten die iemand geniet. Het pensioen is klein, maar dekt naar men zegt — uw correspondent is te kort in Zweden om na te gaan of zulks in de practijk het geval is — de eerste kosten van levensonderhoud.

De Volkswoningbouw, een andere tak van sociaal werk, kwam reeds in een vroegere correspondentie ter sprake.

Zweden besteedt ongeveer ⅛ van de jaarlijkse begroting voor sociaal steunwerk (dit komt neer op plm. 100.000.000 gulden) Behalve wat van staatswege wordt betaald, betalen ook de provinciale en gemeente-besturen aan dit werk.

Momenteel is een sociaal programma van 27 punten in uitwerking. Dit programma werd in 1945 opgesteld en gaat nog verder dan het Beveridgeplan doordat het staatstoezicht wenst op Zweedse ondernemingen die niet effectief worden geacht. Dit nieuwe programma zal ook veranderingen aanbrengen in de pensioenen voor ouden van dagen, toelagen voor kinderrijke gezinnen e.d.

Het zou onjuist zijn om te verzuimen op de keer zijde der medaille te wijzen. Reeds wees uw briefschrijver vroeger op het tekort aan huizen en de nare gevolgen van dien. Het platteland wordt ten opzichte van de steden onwillekeurig en bij gebrek aan middelen achtergesteld en niettegenstaande de wet op de achturige arbeidsdag, is een tienurige er schering en inslag. De levenstandaard is op het platteland laag en moet — omdat men er vrijwel niets kan kopen — laag blijven.

Zwedens sociale wetgeving staat ongetwijfeld op hoog plan, maar zou men een critisch woord willen uiten: de uitvoering laat nog vaak te wensen over.

Stockholm, Februari 1947 —

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

DROEVIG ONGELUK.

Het bericht een „Droevig Ongeluk", in de Amigoe van Zaterdag 15 Februari j.l. geeft een verkeerde voorstelling van de geboden medische hulp.

Daar wij door toevallige omstandigheden op de hoogte zijn dat, waar het hier om gaat, menen wij niet te mogen zwijgen.

Binnen enkele minuten na het ontvangen van het telefoonbericht was de betrokken geneesheer op de politiepost aan het Brionplein. Dat de dokter toen misschien meer tijd nodig had om bij de verongelukte vrouw te komen, dan er verstreken was tussen het ontvangen van het telefoonbericht en het zich melden op de politiepost, behoeft geen verwondering te wekken, als wij in aanmerking nemen, dat hij op zijn eentje, na een algemene „richtingaanduiding" van de politie maar zelf moest zien, dat hij in het donker de plaats des onheils vond.

Naar wij ook weten is er inderdaad altijd een dokter aangewezen voor ongelukken. Wij weten ook dat het meermalen voorgekomen is dat de wachthebbende geneesheer niet te bereiken was (waar niet goed te praten is) en dat het dan juist deze dokter was die elke keer weer moest inspringen en dit dan ook, zoals altijd, meteen deed.

J.S.

Naschrift

Deze verklaring voldoet niet, want er komen andere moeilijkheden. (Red).

Rondom Rauter.

BARON VAN TUYLL OVER NEURENBERG.

Bezwarend bewijsmateriaal voor proces tegen Rauter.

Tankgracht meer waard dan duizenden mensenlevens.

De vertegenwoordiger voor Nederland bij het Neurenbergse strafproces, Mr. A. M. baron van Tuyll van Serooskerken, heeft tijdens een gehouden persconferentie een overzicht gegeven van het aandeel van Nederland in dit proces. Van zijn interessante mededelingen vormde de voorlezing van een door Himmler op 4 October 1943 in Polen gehouden rede voor S.S.-Obergruppenführer het hoogtepunt. In deze rede maakte Himmler een groot verschil tussen Russen en andere volken. De Duitsers beschouwden de Russen eenvoudig als dieren en wisten niet hoe ze zoveel mogelijk Russen zouden vernietigen.

Dank van Himmler voor „opbouwwerk" in Nederland.

Himmler constateerde, dat het lot van andere volken hem uitsluitend interesseerde in zoverre zij slaven konden leveren. Woordelijk zeide hij bij deze gelegenheid: „Het interesseert mij niet, of bij de bouw van een tankgracht 10.000 Russische vrouwen omkomen. Mij interesseert alleen, dat de gracht voor de Duitse verdediging tot stand komt". Aangaande het Jodenvraagstuk verklaarde Himmler, dat „wij hierover maar niet in het openbaar zullen spreken, doch het onder ons willen behandelen. Volledige vernietiging van het Joodse volk moet doel zijn."

Uit deze woorden concludeerde de heer Van Serooskerken, dat de nazies wel degelijk hebben geweten, wat in de concentratiekampen plaats vond. In het Neurenbergse proces tegen Goering c.s. beweerden de beklaagden, dat zij nimmer hebben geweten wat in de kampen gebeurde. In dit verband betreurde de spreker het in hoge mate, dat de berechting van de voornaamste Duitse oorlogsmisdadigers te Neurenberg niet later heeft plaats gehad. Na de behandeling van het proces zijn nog tal van documenten en gegevens te voorschijn gekomen, waaruit de schuld van de beklaagden nog sterker komt vast te staan.

De briefwisseling tussen Himmler en Rauter zal van groot belang zijn voor het proces, dat tegen Rauter in Nederland zal worden gevoerd. Op 24 September 1942 schreef Rauter uitvoerig aan Himmler, welke maatregelen hij in Nederland tegen de Joden wilde ondernemen. Van het totaal van 120.000 Joden in Nederland waren er toen reeds 20.000 direct naar de kampen Mauthausen en Auswitz gezonden. Rauter zal in het proces dan ook nooit kunnen beweren, dat hij hiervoor niet verantwoordelijk was.

Van de zijde van het Ministerie van Sociale Zaken waren toen onder het motto „werkverruiming" ongeveer 7000 Joden voor bepaalde werkzaamheden in gesloten verband bijeen gebracht. De Joden mochten naar deze kampen „vluchten". In de gevorderde briefwisseling deelde Rauter aan Himmler mede, dat op 1 October 1942 al deze kampen bezet zouden worden en de Joden met hun familieleden naar Westerbork en Vught zouden worden overgebracht. Rauter sprak in deze brief ten slotte nog de hoop uit, dat voor Kerstmis 1942 vijftig duizend Joden naar Duitsland zouden zijn vervoerd, of tewel de helft van alle Nederlandse Joden.

Dankbrief.

Zeer tekenend voor de houding van Rauter was een dankbrief van Himmler op 11 Februari 1944 voor het opbouwende werk, dat Rauter in het belang van de vooruitgang van het Germaanse Rijk had geleverd. Speciaal dankte Himmler Rauter nog voor de aanleg van de vesting Clingendaal, het opleidingskamp der Nederlandse politie te Avegoor en de voltooiing van het kamp te Vught.

De heer Van Tuyll van Serooskerken zou onlangs naar Neurenberg terugkeren, teneinde bij de komende processen aanwezig te zijn. Binnenkort zullen er twintig medici en drie niet-medici terecht staan wegens vivisectie en wetenschappelijke proefnemingen op mensen. De chief-prosecutor van het Noordamerikaanse militaire tribunaal, Generaal Taylor, heeft vertegenwoordigers van de voormalige bezette gebieden uitgenodigd dit proces bij te wonen.

Voor een ander tribunaal zal zich binnenkort Generaal-Veldmaarschalk Milch, die o.m. medeplichtig is aan de deportatie van arbeiders uit de bezette gebieden naar Duitsland, te verantwoorden hebben.

Verschillende andere processen zullen binnenkort volgen. Zo een proces tegen 18 verdachten van het SS-Wirtschaftsamt, welke instantie een van de twaalf afdelingen van de SS was. De beklaagden hadden de bewoners van concentratiekampen op onmenselijke manier behandeld. Een ander proces zal worden gevoerd tegen het SS-Haptamt. Belangrijk zal verder het proces worden tegen Duitse industriëlen wegens deelne[...] ming aan oorlogsvoorbereiding[...] Al deze processen zijn voor [...] kleine landen van grote beteken[...] aangezien deze in staat zijn o[...] bewijsmateriaal te leveren. [...] reeds geleverde bewijsstukke[...] worden vooral door de Noord[...] amerikanen op hoge prijs gesteld[...]

Van Noordamerikaanse zij[...] heeft men reeds herhaaldelijk a[...] de Nederlandse delegatie stukke[...] overhandigd, die van bekenis [...] in de processen tegen Duitse oo[...] logsmisdadigers in Nederland[...] Daarnaast komen ook vaak doc[...] mentaire gegevens in Nederland[...] bezit, zoals het dossier aangaa[...] de voorgeschiedenis van de Ne[...] derlandse Oostcompagnie, af[...] komstig van Rosenberg.

(Volkskrant).

Een Engelsman over Nederland.

„Ik ben bezield met sympathie en bewondering".

Lord Templewood, voorzitter van de „Help Holland Council", bracht onlangs een bezoek aan Nederland. Over zijn ervaringen schreef hij een artikel in de „Manchester Guardian", dat wij hieronder laten volgen.

Als voorzitter van „Help Holland Council" heb ik de uitnodiging van de Nederlandse Regering, om ter plaatse het resultaat van ons werk en de bewijzen van Nederlands herstel te aanschouwen, gretig aangenomen. Dank zij de hartelijke ontvangst, die mij overal gewerd, was ik in staat, in ruim één week tijds het merendeel van de ergste oorlogswonden te zien en vele der pogingen, welke werden gedaan om deze te helen. Als ik mijn indrukken in één zin zou samenvatten, dan zou ik kunnen zeggen, dat de oorlog den Nederlanders wellicht de moeilijkste problemen heeft nagelaten, die welk Westeuropees land ook heeft op te lossen en dat zij, getrouw aan hun traditionele aard en geschiedenis, die problemen met koppige moed en vaderlandsliefde tegemoet treden.

De bevolking, gedund door de Duitse verdrukking, het land, verwoest zowel door de golven van de oorlog als van de zee, de Oosterse handel met Nederlands Indië en de Westerse handel met Centraal Europa tegelijkertijd tot stilstand gebracht, ziedaar inderdaad een somber beeld, waardoor een minder vastberaden volk zou sidderen en wanhopen. Echter niet de spreekwoordelijk koppige Nederlander.

Arnhem en Rotterdam.

Wat in Arnhem gebeurt, typeert die vastberadenheid. Vóór de Duitse bezetting bedroeg de bevolking van de stad 100.000 inwoners. Na de landing van de Airborne Division dreven de Duitsers de bevolking uit de stad en nauwelijks een twintigtal inwoners bleef achter in de ruïnes. Thans zijn er 95.000 inwoners reeds teruggekeerd en de stad is een bijenkorf van hernieuwde werklust. In tegenstelling tot de drukke straten, het rumoer van puinruimen en herstelwerk staat de rust van het kerkhof, waar een indrukwekkende ruimte is gewijd aan de doden van de Airborne Division. Toen wij het bezochten, wierpen de eikenbomen, die het omringen, een warme gloed op de witte kruisen, elk bedekt met bloemen voor Allerzielen met het kaartje van een Nederlands schoolmeisje, dat het graf had geadopteerd.

Dezelfde poging om een nieuw leven op te bouwen, zag ik in een andere vorm te Rotterdam. Daar is het economische vraagstuk al bizonder moeilijk. De grote haven van Centraal-Europa heeft haar achterland verloren. Vóór de oorlog kon Rotterdam met Londen wedijveren als de drukste Europese haven. Meer dan 30.000.000 ton goederen ging jaarlijks door de haven. Thans is door het uitvallen van Duitsland als economische eenheid de handel met 75% teruggelopen. Toch heeft mijn rondvaart door de haven mij aan alle kanten scheepen getoond, in aanbouw en in reparatie; vaargeulen, die worden uitgebaggerd; kaden, die worden hersteld. Toen ik deze prachtige haven aanschouwd had en mij rekenschap gaf van de economische gevolgen, welke de consequentie zijn van haar voorspoed, was ik meer dan ooit ervan overtuigd, dat een beleidvol herstel van het Duitse economische leven heden ten dage het meest dringende probleem in Europa is.

In Zeeland was het herstelwerk bizonder indrukwekkend. De schade zowel door de luchtbombardementen als door de zee veroorzaakt, is verschrikkelijk geweest. De noodzaak, welke de Raf heeft gedwongen, het Duitse verdedigingssysteem, dat de haven van Antwerpen bescherm[...] de, te vernietigen, betekende he[...] opblazen van de dijken te We[...] kapelle, Nolledijk, Rammekens [...] Veere en het spoelen van het zi[...] getij over de weiden en boom[...] gaarden van Walcheren gedure[...] de vele maanden. De sporen va[...] het water waren overal zichtbaa[...] verwoeste boerderijen, wit[...] strepen van zout water op [...] metselwerk, dode bomen. Toch [...] de voornaamste vijand, het zou[...] water, reeds teruggedreven, [...] gaten in de dijken zijn weer [...] dicht, de boeren zijn teruggekeer[...] en bepaalde gewassen zijn op [...] grootste gedeelte van het la[...] geteeld.

Elke boom echter is dood. [...] eilandbevolking was bizond[...] trots op haar bomen, olmen [...] linden op pleinen van dorpen [...] steden en populieren, die [...] vruchten tegen de zeewind [...] schermden. Is er hier geen g[...] genheid, dacht ik, voor ons [...] Engeland om de vriendscha[...] band aan deze dappere bond[...] noten te reiken? Zou bv. de R[...] op wie de harde taak is gev[...] de dijken te bombarderen, [...] een geschenk, bestaande uit olm[...] en linden, kunnen geven aan [...] twintig dorpen en steden v[...] Walcheren? Slechts tienduiz[...] bomen zijn benodigd, om de [...] de bomen op de dorps- en sta[...] pleinen te vervangen. Als liefh[...] ber van bomen kan ik mij g[...] beter bewijs van dankbaarh[...] aan en vriendschap voor een [...] teisterd volk voorstellen.

In levendige tegenstelling [...] de taferelen van verlatenheid[...] de eilanden was de vreugde en[...] genoegdoening in het terug[...] den van de kunstschatten in [...] steden. Gelukkig zijn de open[...] re kunstverzamelingen zo g[...] als onbeschadigd uit hun ond[...] grondse bergplaatsen te vo[...] schijn gekomen. Ik was zo gel[...] kig Haarlem te bezoeken toen [...] grote collectie Frans Hals-gr[...] pen weer op haar oude plaat[...] bezichtigen was en in Amster[...] „De Nachtwacht" van R[...] brandt te zien, die pas [...] schoon gemaakt en tintelde [...] kleuren, welke gedurende eeuw[...] niet zichtbaar waren gewee[...] Een groot gedeelte van het [...] brandschilderde glas uit de [...] ken is met evenveel zorg o[...] slagen en verborgen geweest[...] 69 „glazen" van de St. Jansk[...] te Gouda, een unieke collectie [...] de zestiende eeuw, waren o[...] schadigd, en alle op drie of [...] na, waren wederom geplaats[...] vreugde van een stad, die [...] beroemd is geweest om haar [...] zen", tabakspijpen, kaas en in [...] bizonder haar burgertrots.

Ten slotte moet ik, wanne[...] deze indrukken van het Ne[...] lands herstel volledig wil w[...] geven, niet vergeten de opme[...] lijke pogingen te vermelden[...] worden aangewend om de [...] tuurschatten te herstellen en [...] bewaren. Het doet werkelijk [...] dadig aan, zulk een levendig[...] langstelling aan te treffen, [...] alleen voor historische monu[...] ten, doch ook voor vogels, bo[...] en bloemen. Het is kenmerk[...] — schrille tegenstelling! — [...] de Duitsers de eenden in [...] grachten en vijvers hebben [...] dood. Het herstel van de Ne[...] landse fauna is inderdaad o[...] scheidelijk verbonden aan de [...] vrijding van Nederland. De [...] gelstations, die werden [...] breid, zijn een duidelijk voo[...] van deze natuurvernieuwing[...]

Na al deze bezoeken ve[...] mijn Nederlandse vrienden, [...] zield met sterke gevoelens [...] sympathie en bewondering; [...] pathie voor het zware hun [...] diend opgelegde lijnen, bew[...] ring voor de loyaliteit, waar[...] zonder klacht de gealli[...] luchtaanvallen als noodzak[...] het belang van de oorlogv[...] werden aanvaard, en vo[...] mood, waarmede zij toen de [...] bele opgave van binnenla[...] overzeese heropbouw o[...] ogen zien.

R.V.